

[Johannes Lou.]

Kr. vil blive stillet til Disposition med rund Haand fra Venstres Side til Gennemførelse af Rigshospitalets Krav, viser det sig, hvis dette holder Stik, at den højtærede Undervisningsminister ikke ønsker at blande sig i Ordningen af det nye Garnisonssygehus' Forhold; men han er mere forsigtig og mere valen overfor den Mulighed, at der stilles 2 Mill. Kr. til Disposition til Nybygninger ved Rigshospitalet og fremsætter derfor sine Ønsker.

I Lovforslaget er der jo ikke sagt noget om, hvor meget den højtærede Forsvarsminister er villig til at yde til Rigshospitalet — om det mulig skulde falde sammen med de 2 Mill. Kr., Kommissionen stiller Krav om. Men man har jo Lov til at tro, det vil komme til at danne Grundlaget for Forhandlingerne. Imidlertid har jeg allerede sagt, at fra 30. Juni 1927 har jo baade Mindretallet og Flertallet i Kommissionen maattet se ganske bort fra det opgivne Grundlag, idet Garnisonssygehuse i Roskilde og Helsingør nu er forsvundet.

Hvis man gennemlæser Ministerens Fremsættelsestale, ser man, at han har været inde paa mange forskellige Dispositioner. Først har han villet sælge Hospitalet, derefter har han villet være med til at dele Hospitalet, og endelig er der kommet en Kommissionsbetænkning, og saa snart denne Kommissionsbetænkning forelaa — Ministeren bruger nemlig Udtrykket: umiddelbart efter at Kommissionen har afgivet Betænkning —, var Ministeren glad ved at have fundet et Standpunkt, som han kunde forelægge for dette høje Ting. Et saadant Standpunkt fra et Kommissionsflertal kan jo være meget godt, men jeg tror nu, at et Rigsdagsflertal og helst en enig Rigsdag er endnu bedre. Og her er et Spørgsmaal, hvor vi alle er enige, hvad Hovedformaalet angaar: at skaffe Hærens syge gode Hospitalsforhold. Og naar vi er enige om det, maa vi ogsaa kunne finde en fælles Vej.

Baade i Ministerens Fremsættelsestale og i Bemærkningerne til Lovforslaget finder jeg imidlertid den store Mærkværdighed, at den højtærede Minister vil sætte Landstinget, dette prøvende og regulerende Ting, helt ud af Spillet. Der staar i Bemærkningerne, at hvis dette Lovforslag gennemføres, forudsættes det, at Forsvarsministeren til sin Tid forhandler nærmere med Folketingets Finansudvalg om Marinehospitalets Afhændelse. Ja, man kan jo godt behandle Landstinget paa den Maade, men det er ikke en Maade, som styrker ens Stilling i det Øjeblik, man har Brug for Landstingets Styrke, fordi man ikke kan faa sin Villie i Folke-

tinget. Jeg henstiller derfor, at det ikke alene bliver Folketingets Finansudvalg, men ogsaa Landstingets Finansudvalg, som faar med den endelige Afgørelse at gøre.

Den højtærede Minister tilføjede i sin Fremsættelsestale, at hvis den her foreslaaede Ordning gennemføres, kan der aabnes Adgang til at faa anbragt en 30—40 Invalidler, et Formaal, som jeg ganske billiger. Jeg er Ministeren meget taknemmelig, fordi han ogsaa har inkluderet denne Opgave i den foreliggende Sag. Paa det af Ministeren foreslaaede Grundlag tror jeg, vi kan komme endnu længere frem i Udnyttelsen af de paa det nye Garnisonssygehus oprettede Poliklinikker til Gavn for hele Befolkningen. Men jeg tror, at Lovforslagets Achilleshæl — om jeg tør udtrykke mig skarpt — er Anvendelsen af det store Epidemihospital. I Bemærkningerne til Lovforslaget er der meget smukt gjort opmærksom paa, hvorledes Garnisonssygehuset i Rigersgade er anvendt, hvorledes Marinehospitalet er anvendt. Vilde det ikke have været klædeligt, om vi ogsaa havde faaet en Statistik over, hvorledes Epidemisygehuset var blevet anvendt? Men naturligvis kan vi senere under det eventuelle Udvalgsarbejde komme ind herpaa. Der er et Spørgsmaal til, som jeg mener det har sin Betydning at faa Svar paa, nemlig, hvor stor en Del af disse Patienter der falder ind under Kategorien: venerisk syge — man vil formodentlig meget nemt gennem en Revision af de nævnte Tal kunne faa dette at vide.

Jeg skal til Slut beskæftige mig med forskellige Oplysninger i den Betænkning, der danner det egentlige Grundlag for Lovforslaget. Jeg har allerede omtalt en Del heraf og skal nu beskæftige mig med en Række Oplysninger om Rigshospitalets Betydning som Studiehospital for Universitetet. Inde i vor Læsesal vil ærede Medlemmer finde Aarsberetninger fra Rigshospitalet, hvori der findes Opgørelser over det uhyre Arbejde og den store og velsignelsesrige Virksomhed, som Rigshospitalet har udfoldet, ikke alene gennem dets fornemste og vigtigste Opgave som Studiehospital for hele Landet, men ogsaa som almindeligt Hospital. Det er jo saaledes, at der kun i ringe Grad er Adgang til Indlæggelse paa Rigshospitalet for Landets Beboere, men saa er der jo Poliklinikkerne.

Jo mere Rigshospitalets Arbejde bliver kendt ude i Befolkningen, jo mere maa man sande det gamle Ord: Mere vil have mere. Jeg har overfor den højtærede Undervisningsminister rejst Kravet om en Udvidelse af Øjenklinikken, og Undervisningsministeren lod paa min Foranledning foretage en